മരണം വിളിച്ചുണർത്തും മുമ്പെ ഉണരുക

കബീർ എം. പറളി

മനുഷ്യരെ നോക്കുക, അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്നതിൽ അശ്രദ്ധമാണ് അധിക പേരുടെ ഹൃദയവും. ദേഹേച്ഛകൾക്ക് പിറകെയാണവർ. അവരുടെ ജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളധികവും അതിരുവുട്ട നിലയിലാണ്. അഥവാ ജീവിതത്തിന് ഉപകാരയുക്തമായ സകലതിൽ നിന്നും അവർ വെളിയിലാണ്. അനാവശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതമായ ഈ മനുഷ്യൻ, ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ ജീവിതങ്ങളിൽ കോട്ടങ്ങൾ മാത്രം ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുകയാണ്.'' (ഇലാമത്താ അൽ ഗഫ്ല എന്ന കൃതിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരണം)

മുകളിൽ വായിച്ചത് ഇമാം ഇബ്നുൽ ക്വയ്യി(റ)മിന്റെ വരികളാണ്. ചുററുപാടുമുള്ള മനുഷ്യരുടെയല്ല, നമ്മുടെ തന്നെ ജീവിതത്തിലേക്ക് നോക്കി മേൽപ്പറഞ്ഞത് വിലയിരുത്തിയാൽ സത്യം കൃത്യമായി ബോധ്യപ്പെടും. നമ്മൾ അല്ലാഹുവിനെപ്പററി പറയുമ്പോഴും പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴും സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ മുക്കുമൂലകളിൽ മാത്രം തട്ടി നിൽക്കുകയാണ് ദൈവഭയവും ധാർമ്മികനിഷ്ഠയുമൊക്കെ. ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരങ്ങൾ തനി ഭൗതികനെ മാത്രമല്ല ഒന്നാന്തരം വിശ്വാസിയേയും ചതിയിൽപ്പെടുത്താവുന്ന വിധം അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി നിൽക്കുകയാണ്. കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത ആശകളും, സ്വാർത്ഥതകളും, അധികാരത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും അല്ലാഹുലിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയിൽ നിന്നും അശ്രദ്ധമാക്കുമെന്ന സംഗതി നമ്മൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. ദൈവസ്മരണയിൽ നിന്നും അകന്നുമാറി മരണവക്ത്രത്തിലെത്തുവോളം ദുനിയാവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ വെപ്രാളപ്പെടുന്ന അവസ്ഥ പരലോക ജീവിതത്തെപ്പററി ബോധമുള്ളവർക്ക് യോജിച്ചതല്ല. സ്വത്വനിശ്ചയമില്ലായ്മ മുസ്ലിമിനല്ല, ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ കണ്ടറിയാത്ത നിഷേധിക്കുള്ളതാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള അവസ്ഥ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിടത്താണ് കാര്യങ്ങൾ:

''ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വിചാരണ ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. അവരാകട്ടെ അശ്രദ്ധയിലായിക്കൊണ്ട് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു.'' (അമ്പിയാഅ്: 01)

ലക്ഷ്യബോധമില്ലെങ്കിൽ സമയബോധവും ധർമ്മബോധവുമുണ്ടാകില്ല. ഈ പ്രസ്താവനയുടെ മറുവശം, കൃത്യമായ ലക്ഷ്യബോധമുള്ള വിശ്വാസിക്ക് അഥവാ നമുക്ക് സമയബോധവും ധർമ്മബോധവും ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നതാണ്. നിന്റെ ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും സമയവും എന്തിനു വേണ്ടി ചെലവഴിച്ചു? എന്ന് ഓരോരുത്തരും അല്ലാഹുവിനാൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും എന്ന പ്രവാചക മൊഴി പഠിച്ചുവെച്ച നമ്മൾ അതിൽ നിന്നും ഉൾക്കൊള്ളേണ്ട മഹത്തായ പാഠമുണ്ട്. മരണാനന്തരം ജീവിതമുണ്ടെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ട് അതിലെ സ്വർഗം ലക്ഷ്യമായി മനസിലാക്കിയ നമ്മൾ, നമ്മുടെ ആയുരാരോഗ്യങ്ങളും സമയവും പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് ഉതകും വിധം വിനിയോഗിച്ചുവൊ എന്നാണ് ആ വിചാരണയുടെ പൊരുൾ.

ആൾക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ചൂണ്ടി, ദൈവസ്മരണയിലും, പരലോക ചിന്തയിലും അവർ അശ്രദ്ധയിലാണ് എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു. പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങളിൽ പക്ഷെ, അവനവന്റെ സമീപനത്തേയും നിലപാടുകളേയും വിലയിരുത്താൻ അധികപേരും തയ്യാറാകുന്നില്ല. പ്രവാചക തിരുമേനി(സ്വ)യോട് പടച്ചവൻ നൽകുന്ന ഉപദേശം കാണുക:

''വിനയത്തോടും ഭയപ്പാടോടും കൂടി, വാക്ക് ഉച്ചത്തിലാകാതെ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നീ നിന്റെ രക്ഷിതാവിനെ മനസ്സിൽ സ്മരിക്കുക. നീ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകരുത്.'' (അഅ്റാഫ്: 205)

നാം സ്നേഹിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ(സ്വ) ഈ വിശുദ്ധ വചനം അപ്പാടെ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിയുട്ടുള്ളവരാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ തെളിച്ചമുണ്ടാകണം.

അല്ലാഹുവിനോടാണ് പ്രാർഥിക്കേണ്ടത്, അവനോടാണ് സഹായാർഥന നടത്തേണ്ട്ത് എന്ന സംശയമില്ലാത്ത ആദർശം ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോവും, ജീവിത പ്രതിസന്ധികളിൽ നമ്മുടെ കൈകൾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഉയരാറുണ്ടൊ? പരീക്ഷണങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കാറുണ്ടൊ? ദിനരാത്രങ്ങളിൽ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന കർമ്മങ്ങളെയോർത്ത് കണ്ണീരൊഴുക്കാറുണ്ടൊ? 'പടച്ചവനേ, ഭീമവും നിസ്സാരവുമായ തെറ്റുകൾക്കെല്ലാം നീയെനിക്ക് മാപ്പു നൽകേണമേ' എന്ന് പ്രാർഥിക്കാറുണ്ടൊ? അനാവശ്യങ്ങൾ കാണേണ്ടി വരുമ്പോൾ, കേൾക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ 'അസ്തഗ്ഫിറുല്ലാഹ്' എന്ന് ചൊല്ലാറുണ്ടൊ? പറയാൻ തുടങ്ങിയ പരദൂഷണം പടച്ചവനെയോർത്ത് വേണ്ടെന്ന് വെച്ചിട്ടുണ്ടൊ? തൂക്കത്തിൽ കുറവു വരുത്താൻ കരുതിയിട്ട്, ആ നിമിഷം തന്നെയത് തിരുത്തിയിട്ടുണ്ടൊ? കൈക്കൂലി വാങ്ങാൻ നീട്ടിയ കൈകൾ, അത് ലഭിക്കും മുമ്പെ പിൻവലിച്ചിട്ടുണ്ടൊ? വ്യാജ ആധാരങ്ങളിലും കടലാസുകളിലും കള്ളക്കയ്യൊപ്പിടുമ്പോൾ മനസ്സ് നൊമ്പരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടൊ? ഉണ്ടെങ്കിൽ,

നാം നമ്മുടെ സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ നമ്മെപ്പടച്ച റബ്ബിനെ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാണർഥം. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

''സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ധാരാളമായി അനുസ്മരിക്കുകയും, കാലത്തും വൈകുന്നേരവും അവനെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.'' (അഹ്സാബ്: 41, 42)

നിന്നും ഇരുന്നും കിടന്നും പടച്ചവനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവരെ സൂറത്തു ആലു ഇംറാനിലെ 191ാം വ ച നത്തിൽ അല്ലാഹു പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞത് ഇതിനോട് ചേ ർത്ത് വായിക്കേണ്ടതാണ്:

''നിന്നുകൊണ്ടും ഇരുന്നു കൊണ്ടും കിടന്നു കൊണ്ടും അല്ലാഹുവെ ഓർമിക്കുകയും, ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടിയെപറ്റി ചിന്തിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരത്രെ അവർ. (അവർ പറയും:) ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! നീ നിരർത്ഥകമായി സൃഷ്ടിച്ച തല്ല ഇത്. നീ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! അതിനാൽ നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിക്കണേ.''

മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൽ അശ്രദ്ധ വരുത്തുന്ന വിപത്ത് ചെറുതല്ല. വിശ്വാസങ്ങളിലും കർമ്മ ങ്ങളിലും ക്രയവിക്രയങ്ങളിലുമെല്ലാം ബോധപൂർവ്വമോ അല്ലാതെയോ സംഭവിക്കുന്ന അലംഭാവം പരലോകത്തിലെ ശിക്ഷയെത്തന്നെ നേടിത്തരുന്നവയാണ്. ഇഹലോകത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു വിധേയരായ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യപ്രശ്നം പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങളി ലൊക്കെ അവരിലുണ്ടായിരുന്ന അശ്രദ്ധയാണെന്ന് കാണാനാകും. കണ്ണും കാതും ഹൃദയവും ഉപയോഗിക്കേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിലും സമയങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കാതെ, നിഷേധികളായൊ, പിന്നേക്ക് മാറ്റിവെച്ചൊ കാലം കഴിക്കുന്നവർ അശ്രദ്ധരാണെന്നും അവരുടെ സങ്കേതം നരകമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു വചനം വായിക്കുക:

''ജിന്നുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ധാരാളം പേരെ നാം നരകത്തിന് വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് മനസ്സുകളുണ്ട്. അതുപയോഗിച്ച് അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കു കയില്ല. അവർക്കു കണ്ണുകളുണ്ട്. അതുപയോഗിച്ച് അവർ കണ്ടറിയുകയില്ല. അവർക്ക് കാതുകളുണ്ട്. അതുപയോഗിച്ച് അവർ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. അവർ കാലികളെപ്പോലെ യാകുന്നു. അല്ല; അവരാണ് കൂടുതൽ പിഴച്ചവർ. അവർ തന്നെയാണ് ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവർ.'' (അഅ്റാഫ്: 179)

മിക്കവരിലും കാണാവുന്ന ഒരു പ്രവണതയെപ്പറ്റി ഗൗരവപൂർവം ചർച്ച ചെയ്തേ പറ്റൂ. വിശ്വാസികൾക്ക് ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ആദ്യമാദ്യം അകൽച്ച വെച്ചുപുലർ ത്തുകയും, അതിനെതിരെ പ്രബോധനത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ട്, ക്രമേണ അവയോ ടൊക്കെ രാജിയായിത്തീരുന്ന അവസ്ഥ വ്യക്തികളിലും സംഘടനകളിലും കണ്ടുവരാറുണ്ട്. പാട്ടുകച്ചേരിയോടും സംഗീത സദസ്സുകളോടും, ഗസൽ സന്ധ്യകളോടും നൃത്തനൃത്ത്യങ്ങ ളോടുമൊക്കെ പൊതുവേ സമൂഹത്തിനുള്ള ഇഷ്ടം മുസ്ലീം ഉമ്മത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലും പടർന്നു പന്തലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖുർആൻ ഓതിയും കേട്ടും ദൈവികചിന്തയാർന്ന ആത്മനിർവൃതി കൈവരിക്കേണ്ട വിശ്വാസികളെ, പിശാചിന്റെ പണിയായുധങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്ന സകല സംഗീതോപകരണങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് അശ്രദ്ധയുടെ ആത്മഹർഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഇത്തരം പ്രവണതകളെ നമ്മൾ കണ്ടറിഞ്ഞേ മതിയാകൂ. മതജ്ഞാനികളായ സച്ചരിത സമൂഹം ലഹ്‌വും ലഗ്‌വും വിശദീകരിച്ചിടത്തൊക്കെ സംഗീതത്തെ പരാമർശിക്കാതെ വിട്ടിട്ടില്ല. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, അത് മനുഷ്യനെ ഇലാഹീ സ്മരണയിൽ നിന്നും അകറ്റുന്ന താന്തോന്നിത്തമാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വായിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ സംശയ മുണ്ടാകാൻ വഴിയില്ല.

''യാതൊരു അറിവുമില്ലാതെ ദൈവമാർഗത്തിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ തെറ്റിച്ചുകളയുവാനും, അതിനെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാനും വേണ്ടി വിനോദവാർത്തകൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. അത്തരക്കാർക്കാണ് അപമാനകരമായ ശിക്ഷ യുള്ളത്.'' (ലുഖ്മാൻ: 6)

അല്ലാഹുവിനെയോർത്തും അതിൽ നിന്ന് ആത്മശാന്തി കൈവരിച്ചും ജീവിക്കേണ്ടവരാണ് മുഅ്മിനുകൾ. ഇബ്നുൽ ഖയ്യി(റ)മിനെ ഒന്നു കൂടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: ''അല്ലാഹുവനോടും പരലോക ജീവിതത്തോടുമുള്ള ഒരാളുടെ അശ്രദ്ധ അയാളുടെ തന്നെ ദേഹേച്ഛകളുമായി ഇണചേർന്നാൽ അതിൽ നിന്ന് ജനിക്കാനിരിക്കുന്നത് തിന്മകൾ മാത്രമാണ്. ലോകത്തിന്റെ ജീ ർണ്ണാവസ്ഥകളെ ചിന്തിച്ചാൽ ഇവ രണ്ടിൽ നിന്നുമാണ് അവയുടെ ജന്മം എന്ന് കാണാ നാകും. സത്യം വേർതിരിച്ചറിയാനും അത് ഉൾക്കൊള്ളാനും തടസ്സം നിൽക്കുന്നതും അങ്ങനെ ഒരാൾ വഴികെട്ടവനായിത്തീരാൻ കാരണമാകുന്നതും അശ്രദ്ധയാണ്. മനുഷ്യനെ സത്യാന്വേഷണത്തിൽ നിന്നകറ്റി ദൈവകോപത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്നതാകട്ടെ അവന്റെ ദേഹേച്ഛയും.'' (ഇലാ മതാ അൽ ഗഫ്ലഃ എന്ന കൃതിയിൽ നിന്ന്)

ശ്മാശന തുല്യമായ ചില ഭവനങ്ങളുണ്ട്; ഖബറാളികളെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരും. അവിടെ ഖുർആൻ പാരായണമില്ല. നിർബന്ധ നമസ്കാരമൊ, സുന്നത്തു നമസ്കാരമൊ ഇല്ല.

ദീനിനെ സംബന്ധിച്ച സംസാരമൊ മതപ്രഭാഷണ കാസറ്റുകളുടെ ശബ്ദമൊ ഇല്ല. അങ്ങാടികൾക്കു സമാനമായ ചില വീടുകളുണ്ട്. അവിടെ സംഗീതപ്പിശാചിന്റെ ഒച്ച മാത്രം. നടീനടന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് വികൃതമാക്കിയ ചുമരുകൾ. സീരിയൽ മായയിൽ അലിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും. അവരുടെ കൈകളിലുള്ളത് ജീവിതത്തെ നന്മയിലേക്ക് മാറ്റാവുന്ന റിമോട്ടുകളല്ല, നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കാവുന്ന റിമോട്ടുകൾ! എത്രമാത്രം അഗാധമായ അശ്രദ്ധയിലാണ് എന്റേയും നിങ്ങളുടേയും ജീവിതം എന്നോർത്തു നോക്കൂ. മരണം നാമണിഞ്ഞ ചെരുപ്പിന്റെ വാറുപോലെ നമ്മോടൊട്ടി നിൽക്കുന്നു. പടച്ചവന്റെ പിടുത്തം കഠിനമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നിട്ടും...

''തീർച്ചയായും അവന്റെ പിടുത്തം വേദനയേറിയതും കഠിനമായതുമാണ്.'' (ഹൂദ്: 102)

പ്രവാചകൻ(സ്വ) പറഞ്ഞതും ഇതിനോട് ചേർത്ത് വായിക്കാം: ''തീർച്ച, അല്ലാഹു ക്രമംവിട്ടു ജീവിക്കുന്നവന്ന് സാവകാശം നൽകുകയാണ്. അവന്റെ പിടിയിലകപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ ആ അക്രമിക്ക് കുതറിമാറാൻ വഴികാണില്ല.'' (മുസ്‌ലിം)

ഭൗതികത തീർക്കുന്ന അശ്രദ്ധക്കൂട്ടിലെ മനുഷ്യ ജീവികളെ നോക്കി മുമ്പ് ഒരു ജ്ഞാനി പാടിയതിങ്ങനെ:

''അവർ നിദ്രയിലാണ്,
ഉണർത്താൻ അരികിൽ മരണമുണ്ട്.
എന്നാണവരുണരുക;
ആയുസ്സിന്റെ അന്ത്യതുള്ളിയും വറ്റുമ്പോഴല്ലാതെ!!
കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ
അവരുടെ കൈകളാലാണ് മറമാടപ്പെടുന്നത്,
എന്നിട്ടും അശ്രദ്ധയുടെ സ്വപ്നക്കൂട്ടിലേക്ക് അവർ തിരിച്ചണയുകയാണ്:
ഒന്നും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ!!!''

അല്ലാഹുവിന്റെ വിശുദ്ധ വചനം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ തട്ടിയുണർത്തി നിർത്തട്ടെ. ജീവിതത്തിൽ അത് സൂക്ഷ്മതയും ധർമ്മനിഷ്ഠയും നൽകട്ടെ. അശ്രദ്ധമായ, അലസമായ ജീവിതത്തിൽ മാറിച്ചിന്തിക്കാൻ ഈ വചനം നിമിത്തമാകട്ടെ:

''നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരും, ഇഹലോകജീവിതം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അതിൽ സമാധാനമടയുകയും ചെയ്തവരും, നമ്മുടെ തെളിവുകളെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരായി കഴിയുന്നവരും ആരോ, അവരുടെ സങ്കേതം നരകം തന്നെയാകുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടത്രെ അത്.''

''തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ രക്ഷിതാവ് അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നതാണ്. അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സ്വർഗത്തോപ്പുകളിൽ അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തു കൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.''

''അതിനകത്ത് അവരുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവേ, നിനക്ക് സ്തോത്രം എന്നായിരിക്കും. അതി നകത്ത് അവർക്കുള്ള അഭിവാദ്യം സമാധാനം! എന്നായിരിക്കും.അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനം ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി എന്നായിരിക്കും.'' (യൂനുസ്: 7-10)